

når offentlige myndigheder formløst anmoder om, at borgerne frivilligt indsender oplysninger, som ville kunne fremskaffes ved anvendelsen af tvangsindgreb. Sådanne henvendelser indeholder således ikke en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb.

Som nævnt finder de nævnte bestemmelser i forvaltningsloven anvendelse ved beslutninger om iværksættelse af tvangsindgreb. Hvis det ved gennemførelsen af indgrebet undtagelsesvist viser sig nødvendigt at anvende tvang, må dette anses for et accessorium til den allerede trufne beslutning, således at de nævnte bestemmelser i forvaltningsloven ikke skal iagttages på ny.

For en række af de bestemmelser i forvaltningsloven, som der er henvist til i lovforslagets § 3, har det endvidere betydning, hvem der kan anses for »part« i sagen. For at en person kan betragtes som part, er det i almindelighed en betingelse, at den pågældende har en væsentlig og individuel interesse i sagen – typisk som følge af, at det er vedkommende, som myndighedens afgørelse er rettet imod. I den nærmere omtale af dette spørgsmål i de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.5, er det anført, at selve den omstændighed, at der bliver iværksat et tvangsindgreb over for en person, i sig selv er af så indgribende karakter, at vedkommende må anses for at være part i sagen, og at dette også må gælde i tilfælde, hvor indgrebet alene iværksættes for at indhente oplysninger om en anden persons forhold.

Med henvisningen til bestemmelsen i forvaltningslovens § 18 fastslås det, at denne bestemmelse skal anvendes, hvis en part anmoder om aktindsigt i oplysninger om gennemførelsen af et tvangsindgreb mv., der beror i en afsluttet straffesag.

Det tilføjes, at den foreslåede bestemmelse ikke indeholder en henvisning til bestemmelserne i forvaltningslovens kapitel 8 (§§ 27-32) om tavshedspligt, videregivelse af oplysninger til en anden forvaltningsmyndighed mv. Imidlertid følger det af forvaltningslovens § 2, stk. 3, hvorefter bestemmelserne i lovens kapitel 8 gælder for al virksomhed, der udøves inden for den offentlige forvaltning, at de nævnte bestemmelser finder anvendelse i de omhandlede sager om iværksættelse og gennemførelse af tvangsindgreb.

Til § 4

Efter offentlighedslovens § 6, stk. 1, skal en myndighed, der mundtligt modtager oplysninger vedrørende en sags faktiske omstændigheder, eller som på anden måde er bekendt med sådanne oplysninger,

gøre notat om indholdet af oplysningerne, medmindre oplysningerne i øvrigt fremgår af sagens dokumenter.

Efter bestemmelsens ordlyd gælder pligten kun i sager, hvor der vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed. Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 3 er det efter gældende ret ikke afklaret, om beslutninger om iværksættelse af tvangsindgreb kan betragtes som afgørelser i forvaltningslovens forstand. Det kan derfor være tvivlsomt, i hvilket omfang notatpligten efter offentlighedsloven finder anvendelse i sådanne tilfælde.

På den baggrund foreslås det i lovforslagets § 4 udtrykkeligt at fastsætte, at en bestemmelse, der svarer til offentlighedslovens § 6 om notatpligt, finder anvendelse i sager om iværksættelse af tvangsindgreb.

Til § 5

Lovforslagets § 3 indeholder en opregning af de bestemmelser i forvaltningsloven, der finder anvendelse ved beslutninger om iværksættelse af tvangsindgreb.

Det drejer sig om bestemmelserne i lovens §§ 3-10, §§ 12-18 og §§ 22-26.

Det følger således af lovforslagets § 3, at forvaltningslovens §§ 19-21 om partshøring ikke finder anvendelse ved beslutninger af den omhandlede art. Der henvises herved til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.9.

Bestemmelsen i lovforslagets § 5 indeholder regler om den underretning, som myndigheden – i stedet for at foretage partshøring – skal give parten i forbindelse med en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb.

Når myndigheden har truffet beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb, skal myndigheden således efter bestemmelsen som hovedregel forud for gennemførelsen af tvangsindgrebet give parten meddelelse herom. Parten skal herefter have lejlighed til inden for en nærmere fastsat frist at fremkomme med indsigelser mod den trufne beslutning, der således i den forstand kan siges at være af foreløbig karakter.

Fremkommer parten med indsigelser, har myndigheden pligt til at genoverveje sin beslutning i lyset af de fremsatte indsigelser.

Fremkommer parten ikke med indsigelser, er beslutningen endelig.

Til stk. 1

Bestemmelsen indebærer, at den, som en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb retter sig imod, forud for gennemførelsen af beslutningen skal underrettes.